

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **BioWaste s.r.o.**, IČ 27693767
sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2
zastoupen advokátem JUDr. Vítem Buršou
sídlem Růžová 1254, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2019, č. j. 32600/19/5300-22441-705341

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2019, č. j. 32600/19/5300-22441-705341 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Víta Burši, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v předmětné věci se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného odvolacího rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím došlo k zamítnutí celkem 33 rozhodnutí o zamítnutí odvolání na dani z přidané hodnoty vydaných Finančním úřadem pro Zlínský kraj za zdaňovací období listopad 2012, prosinec 2012, únor až srpen 2013, říjen – prosinec 2013, únor – červen 2014, srpen – prosinec 2014, únor – prosinec 2015. Prvostupňový správní orgán zastavil odvolací řízení z důvodu opožděného podání odvolání. Vyšel přitom ze zjištění, že odvoláním napadená rozhodnutí byla žalobci doručena dne 10. 11. 2018 do datové schránky uplynutím 10 dnů (tzv. fikcí); odvolání byla podána dne 11. 12. 2018 – po uplynutí zákonné 30denní lhůty. V předmětné věci konec 10denní lhůty stanovené k přihlášení do datové schránky připadl na sobotu a podle názoru žalobce je posledním dnem lhůty první pracovní den (pondělí 12. 11. 2018); 30denní odvolací lhůta počala podle názoru žalobce běžet 13. 11. 2018 (následující den po posledním dni lhůty stanovené k vyzvednutí z datových schránek), a proto podání odvolání ze dne 11. 12. 2018 bylo učiněno jako včasné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zaujal názor, že aplikace ust. § 33 odst. 4 daňového řádu v dané věci nepřípadá v úvahu.
2. Usnesením ze dne 9. 8. 2021, č. j. 30 Af 52/2019 – 77 Krajský soud v Brně řízení o žalobě přerušil, neboť z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 7. 2021, č. j. 4 Afs 264/2018 – 66 zjistil, že rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu byla postoupena k rozhodnutí věc tamější žalobkyně HUL HO, s.r.o. proti žalovanému Odvolacímu finančnímu ředitelství, přičemž spornou otázkou k zodpovězení rozšířenému senátu bylo to, zda se v případě fikce doručení podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) při doručování do datových schránek použije pravidlo pro počítání času zakotvené v § 33 odst. 4 daňového řádu. Čtvrtý (předkládající) senát Nejvyššího správního soudu v uvedeném usnesení uvedl, že neshledává žádný rozumný důvod, proč by v daňovém řízení (resp. vůbec ve správním řízení v obecném slova smyslu, tedy daňové řízení nevyjímaje), potažmo i v soudním řízení správním nemělo být na použití pravidla počítání času při doručování schránek nahlíženo shodně, což v dané věci znamená v rámci fikce doručení při doručování do datové schránky považovat za poslední den lhůty (případně-li na sobotu, neděli či svátek) nejbližší následující pracovní den.

II. Obsah žaloby

3. V rámci žalobního návrhu žalobce namítal, že pokud by zákon o elektronických úkonech hodlal vyloučit použití ust. § 33 odst. 4 daňového řádu pro případ doručování prostřednictvím datových schránek, nepochybně by tak výslovně učinil. Zákon o elektronických úkonech však běh lhůt a počítání jejich počátku vůbec neupravuje, proto se i v případech doručování prostřednictvím datových schránek musí při běhu lhůt a počítání času vycházet z procesních předpisů, které upravují předmětné řízení - v dané věci se jedná o daňový řád. Ve všech základních procesních předpisech se upravuje počítání lhůt tak, aby lhůta končila, pokud její poslední den připadne na den pracovního volna, prvním pracovním dnem následujícím. Zákonodárce chtěl tímto nepochybně vyjádřit i to, že dny pracovního volna jsou určeny proto, aby byly k pracovnímu volnu využity a tato úprava má i jakýsi „lidský“ rozměr, jenž nelze poměřovat pouze technickými možnostmi. Žalobce

se ztotožnil s právním názorem vysloveným plénem Nejvyššího soudu pod spisovou značkou Plsn 1/2015 ze dne 5. 1. 2017, uveřejněném pod číslem 1/2017 Sbírky rozhodnutí NS ČR, v němž Nejvyšší soud dospěl k jednoznačnému závěru, že pro účely počítání lhůty podle ust. § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech je rozhodným skutečností, že se jedná o lhůtu procesní, a proto je třeba ji počítat podle příslušných procesních předpisů upravujících počítání lhůt.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný setrval na právním názoru, na jehož základě došlo k zamítnutí předmětných odvolání z důvodu jejich opožděnosti. K jejich doručení fikcí došlo desátým dnem (10. 11. 2018 – sobota), aniž by se do schránky přihlásila oprávněná osoba. Třicetidenní odvolací lhůta proti prvostupňovým správním rozhodnutím proto skončila dne 10. 12. 2018 a odvolání podaná až následující den jsou proto opožděná. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 5 Afs 76/2012 – 28, č. 2875/2013 Sb. NSS, STASEK a následující judikaturu Nejvyššího správního soudu, která principy v tomto rozsudku uvedené převzala.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud poté, co zjistil, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve věci vedené u něj pod sp. zn. 4 Afs 264/2018 vydal dne 26. 5. 2022 rozsudek č. j. 4 Afs 264/2018 – 85, ověřil, že vydáním tohoto rozsudku odpadl důvod pro přerušení řízení vyslovený v usnesení zdejšího soudu ze dne 9. 8. 2021, č. j. 30 Af 52/2019 – 77. Krajský soud v Brně proto výrokem bodem I. tohoto rozsudku nejprve rozhodl o tom, že v přerušném řízení se pokračuje (§ 48 odst. 6 s.ř.s.).
6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O věci rozhodoval za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 s.ř.s., aniž by nařizoval jednání.
7. V citovaném rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že doručuje-li se do datové schránky dokument při správě daní, desetidenní časový interval podle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech je nutno počítat v souladu s pravidlem podle § 33 odst. 4 daňového řádu tak, že případně-li poslední den tohoto intervalu na sobotu, neděli nebo svátek, je jeho posledním dnem nejbližší následující pracovní den. Uvedené závěry jsou klíčové pro posouzení i v nyní Krajským soudem v Brně projednávané věci.
8. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky řízení není sporná skutečnost, že shora citované dodatečné platební výměry byly žalobci dodány do datové schránky dne 31. 10. 2018, přičemž správní orgány počítaly fikci jejich doručení (neboť se do datové schránky nepřihlásila oprávněná osoba) desetidenní lhůtou (podle ust. § 17 odst. 4 zákona o elektrických úkonech platí, že nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odst. 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní

předpis náhradní doručení); k doručení došlo podle názoru správních orgánů dne 10. 11. 2018, přičemž se jednalo o sobotu. Od tohoto data počítaly správní orgány třicetidenní lhůtu určenou zákonem pro možnost odvolání proti dodatečným platebním výměrům, přičemž pokud by k doručení fikcí došlo dne 10. 11. 2018 (sobota), pak by třicetidenní zákonná lhůta pro odvolání vůči platebním výměrům uplynula dnem 10. 12. 2018 (pondělí). Odvolání podaná žalobcem dne 11. 12. 2018 proto správní orgány vyhodnotily jako opožděná.

9. Ve smyslu právního názoru vysloveného v citovaném rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu však mělo v dané věci dojít ke zohlednění, že desátý den od dodání do datové schránky žalobce nešlo o den pracovní, nýbrž o sobotu. Ja již bylo vysloveno, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že doručuje-li se do datové schránky dokument při správě daní, desetidenní časový interval podle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech je nutno počítat v souladu s pravidlem podle § 33 odst. 4 daňového řádu tak, že případně-li poslední den tohoto intervalu na sobotu, neděli nebo svátek, je jeho posledním dnem nejbližší následující pracovní den.
10. V nyní projednávané věci tedy časový interval ukončený fikcí doručení nekončil dne 10. 11. 2018 v sobotu, nýbrž následující pracovní den, tedy 12. 11. 2018. Počítáno od tohoto data pak třicetidenní zákonná lhůta určená pro odvolání skončila dne 12. 12. 2018 a odvolání podaná žalobcem dne 11. 12. 2018 jsou včasná (podána v zákonem stanovené lhůtě).
11. Uvedený závěr Nejvyššího správního soudu tedy plně svědčí ve prospěch názoru žalobce uplatněného prostřednictvím žalobních bodů. Z uvedeného důvodu soud žalobě přisvědčil a výrokem pod bodem II. vyslovil, že se žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V. Náklady řízení

12. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů v řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který úspěch neměl. Žalobce byl v řízení úspěšný, proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby a dále v nákladech právního zastoupení žalobce v řízení před krajským soudem v celkové výši 15 342 Kč podle Vyhlášky č. 177/1996 Sb. odměnách advokátů o náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V dané věci se jedná o odměnu advokáta JUDr. Víta Burši za zastupování žalobce v řízení před krajským soudem za následující úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, podání žalobního návrhu, podání repliky. Podle ust. § 7, § 9 odst. 4 advokátního tarifu činí sazba za 1 úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč. Podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok také na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani ve výši 2 142 Kč.

Celkové náklady řízení za zastoupení, včetně daně z přidané hodnoty a zaplaceného soudního poplatku činí 15 342 Kč. Ke splnění povinnosti uhrazení nákladů řízení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. 6. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu